

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 stycznia 2016 r. w G. sprawy z powództwa D. P. przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki D. P. kwotę 6.639,31 zł (sześć tysięcy sześćset trzydzieści dziewięć złotych trzydzieści jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 24 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództw oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki D. P. kwotę 1.558 zł (jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 169,70 zł (sto sześćdziesiąt dziewięć złotych siedemdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 12 stycznia 2014 r. D. P. została potrącona na przejściu dla pieszych na ulicy (...) w G.. Winny potrącenia kierujący pojazdem N. (...) nr rej. (...) był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

O koliczności bezsporne

W wyniku zdarzenia poszkodowana doznała urazu stawu kolanowego lewego skutkującego niemal pełny m zerwaniem przyczepu udowego więzadła pobocznego przyśrodkowego III/II, uszkodzenia (...) oraz stłuczenia tkanek miękkich stawów kolanowych. Skutkiem powyższego był ból i ograniczenia lokomocyjne leczone do lipca 2015 r. Decyzja poszkodowanej o niepoddaniu się zabiegowi naprawczej artroskopii w przypadku tej poszkodowanej nie miała negatywnego wpływu na postępowanie lecznicze, w tym przebieg rehabilitacji. Przeprowadzone leczenie zachowawcze w tego rodzaju przypadkach jest jednak regułą, leczenie operacyjne jest bardzo rzadko wykonywane ze względu na dobre rezultaty leczenia zachowawczego. Obecnie u poszkodowanej nie stwierdza się niestabilności i ruchów patologicznych w zakresie stawów.

Dowód: opinia biegłego A. K., k. 105-108, 136-137

dokumentacja lekarska, k. 10-28, 55-56, 109-113

W związku z wypadkiem poszkodowana poniosła koszty w łącznej wysokości 639,31 zł

Dowód: rachunki i faktury, k. 47-52

Powódka nie zdecydowała się na zabieg naprawczej artroskopii z uwagi na niepewną sytuację na rynku pracy. Po wypadku musiała zrezygnować z uzyskanej pracy pokojówki w hotelu. Zaczęła pracę jako pomoc w przedszkolu, jednak przełożona oświadczyła, że jej przerwa w pracy może skutkować nieuzyskaniem stałego zatrudnienia. Mimo bólu w uszkodzonym stawie kolanowym starała się funkcjonować normalnie, przeżywała typowe lęki komunikacyjne (strach w momencie wejścia na przejście dla pieszych), okresowe obniżenie nastroju. Przed wypadkiem była całkowicie zdrowa, uprawiała aerobik. Lekarz mimo skierowania ją na artroskopię nie powiedział jej, że nie może wykonywać pracy zawodowej.

Dowód: zeznania powódki, k. 98-99 Dotychczas ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanej 6.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę i 315 zł tytułem zwrotu kosztów opieki.

4Okoliczności bezsporne

Ocena dowodów

Sąd uznał opinię biegłego A. K. (wraz z pisemnym uzupełnieniem) za jasną, pełną i wewnętrznie niesprzeczną. Biegły należycie odniósł się do przedłożonej przez poszkodowaną dokumentacji lekarskiej i wywiódł z niej logiczne wnioski. W opinii uzupełniającej biegły wyjaśnił, że jego wywód w opinii pierwotnej dotyczący negatywnych skutków niepoddania się naprawczej artroskopii był abstrakcyjny i w odniesieniu do tej poszkodowanej niewykonanie artroskopii nie miało negatywnego wpływu na postępowanie lecznicze i rehabilitację. Sąd nie ma podstaw (wiedzy, kompetencji) do tego, aby taką konkluzję kwestionować, przy założeniu prawdziwości twierdzeń biegłego, że uszkodzony staw ma dużą zdolność do samoregeneracji. Pewną wskazówką na to, że biegły ma rację jest to, że mimo niewykonania naprawczej artroskopii uszkodzony staw nie cechuje obecnie żadna patologia w zakresie ruchomości (pominąć należy chondropatię, która nie ma wpływu na mechanikę stawu w tej chwili).

Ocenę tego, czy w danej sprawie potrzeba zasięgać opinii innych biegłych podejmuje Sąd. W danym przypadku nie dostrzegł takiej potrzeby, gdyż opinia biegłego A. K. po pisemnym uzupełnieniu nie wymagała już zdaniem Sądu dopuszczania w danej sprawie opinii biegłych innych specjalności. Wiedza specjalistyczna chirurgów obejmuje swoim zasięgiem zagadnienia z zakresu ortopedii. Niniejszy przypadek wydaje się na tyle skomplikowany (nietypowy), że po pełnowartościowej opinii chirurga wymagałby odrębnej opinii ortopedy.

Zeznania powódki uznano za wiarygodne. Sąd nie dostrzegł w nich żadnych elementów wątpliwych, niejasnych, nieszczerzych.

Jeżeli chodzi o przedstawioną przez poszkodowaną dokumentację obrazującą wydatki związane z leczeniem i rehabilitacją po wypadku, to na kartach 48 i 50 są kwoty dotyczące tej samej usługi i nie mogą być dublowane. Z sumą pozostałych rachunków i faktur daje to łącznie 639,31 zł, a nie kwot wyższą.

Należy podzielić twierdzenie poszkodowanej, że koszty badań wykonywanych poza systemem opieki medycznej finansowanej przez Narodowy Fundusz Zdrowia są w danym przypadku zasadne, gdyż oczekiwanie na wizyty u lekarzy specjalistów i terminy specjalistycznych badań w ramach usług finansowanych przez NFZ są z reguły dość odległe, co jest faktem notoryjnym.

Kwalifikacja prawna

Zasada odpowiedzialności pozwanego nie była sporna. Spór dotyczył wysokości odszkodowania za szkodę niemajątkową i majątkową.

Zdaniem Sądu roszczenie w zakresie żądania dopłaty do zadośćuczynienia jest w pełni zasadne. Powódka uznała, że odpowiednim zadośćuczynieniem powinna być łącznie kwota 12.000 zł i Sąd – w świetle zgromadzonego materiału – podzielił ten pogląd.

Uszkodzenie stawu kolanowego lewego było istotne (trzeciego stopnia), w zauważalny sposób pogorszyło funkcjonowanie poszkodowanej w życiu prywatnym i zawodowym (musiała zrezygnować z pracy pokojówki w hotelu). Przy ostrożnym założeniu, że rezygnacja przez powódkę z naprawczej artroskopii (zalecanej przez lekarza) –jak ostatecznie stwierdził biegły A. K. – nie spowodowała w danym przypadku negatywnych konsekwencji somatycznych, to z pewnością musiała wywołać jednak nieco większe dolegliwości bólowe wynikające z ciągłej eksploatacja stawu w trakcie nieprzerwanego wykonywania pracy zawodowej. Jednak nawet to nie jest elementem, który byłby na tyle istotny, aby uznać przyczynienie się poszkodowanej do zwiększenia rozmiaru szkody (tj. dolegliwości). Wynika to z tego, że poszkodowana w danym przypadku stanęła w obliczu trudnego wyboru życiowego: poddanie się zabiegowi i prawdopodobna utrata pracy lub niepoddanie się zabiegowi i zachowanie zatrudnienia. Każdy z tych alternatywnych wyborów byłby dla poszkodowanej stratą wymagającą kompensaty ze strony pozwanego. Nie jest więc tak, że poszkodowana nie poddała się zabiegowi bez uzasadnionej przyczyny, dla kaprysu itp.

Mając powyższe na uwadze uznano, że cierpienia powódki łącznie są na tyle istotne, że uzasadniają określenie łącznego zadośćuczynienia za krzywdę na poziomie 12.000 zł, co oznacza, że w wyroku do dopłaty uwzględniono 6.000 zł.

Także przedstawione przez poszkodowaną rachunki i faktury uzasadniają przyznanie odszkodowania za leki, zabiegi i usługi diagnostyczne do kwoty 639,31 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie I. sentencji na mocy art. 415 k.c., art. 436 § 2 k.c., art. 444 § 1 k.c., art. 445 § 1 k.c., art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] w zw. z art. 481 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c.

W punkcie II. sentencji w pozostałym zakresie powództwo oddalono z uwagi na nieudowodnienie wysokości szkody – na mocy art. 6 k.c. w zw. z art. 415 k.c. – a contrario.

Koszty procesu

W punkcie III. sentencji zasądzone od pozwanego na rzecz powódki całość kosztów procesu na mocy art. 100 k.p.c., albowiem powódka uległa jedynie co do nieznacznej części roszczenia. Na zasądzone koszty składa się: opłat sądowa od pozwu 341 zł, opłata za czynności adwokackie (1.200 zł, § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie [...]), opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł).

W punkcie IV. sentencji na mocy art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano ściągnąć od pozwanego wyłożone przez Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Gdyni nieopłacone koszty sądowe (wynagrodzenie biegłego).